

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1561/2025
21.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА - адвоката Горана Стошића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Врању К.бр.1/25 од 30.09.2025. године и Апелационог суда у Нишу Кж2.бр.733/25 од 06.11.2025. године, у седници већа одржаној дана 21.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА - адвоката Горана Стошића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Врању К.бр.1/25 од 30.09.2025. године и Апелационог суда у Нишу Кж2.бр.733/25 од 06.11.2025. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Врању К.бр.1/25 од 30.09.2025. године одузета је од окривљеног вредност која је дата као јемство – новчани износ од 15.000 евра, по решењу судије за претходни поступак Вишег суда у Врању Кпп.бр.19/24 од 16.08.2024. године. Истим решењем према окривљеном одређен је притвор до 30 дана због разлога прописаних одредбом члана 211. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 206. став 2. ЗКП и наређено је издавање потернице према окривљеном на основу члана 598. став 1. и 2. ЗКП.

Решењем Апелационог суда у Нишу Кж2.бр.733/25 од 06.11.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, изјављена против решења Вишег суда у Врању К.бр.1/25 од 30.09.2025. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац по службеној дужности окривљеног АА - адвокат Горан Стошић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд

усвоји поднети захтев, укине побјана решења и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен.

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепенем поступку и у поступку пред другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, али у образложењу захтева, не одређује конкретно ни једну повреду закона у смислу става 4. члана 485. ЗКП, већ указује да је повредеђена одредба члана 207. став 1. ЗКП јер је окривљени уредно обавештавао суд о спречености да се јави позиву суда на заказани главни претрес. Такође се захтевом наводи да нису испуњени услови из члана 206. став 1. и 202. став 1. ЗКП обзиром да окривљени борави у Републици Француској где је до доношења решења о одузимању јемства био на болничком лечењу, што је суду познато, као и да се сада налази на кућном лечењу из ког разлога не постоје околности да се окривљени крије и да није позната његова адреса боравашта.

На овај начин бранилац окривљеног суштински истиче повреде одредаба члана 207. став 1, 206. став 1. и 202. став 1. ЗКП, а што не представља законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, те је Врховни суд захтев браниоца окривљеног АА оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овога решења.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић